Recent changes 💹 Login

Laboratorul 07 - Protocolul de transport TCP

Responsabili: Valeriu Stanciu, Silviu Pantelimon, Radu-Ioan Ciobanu

Objective

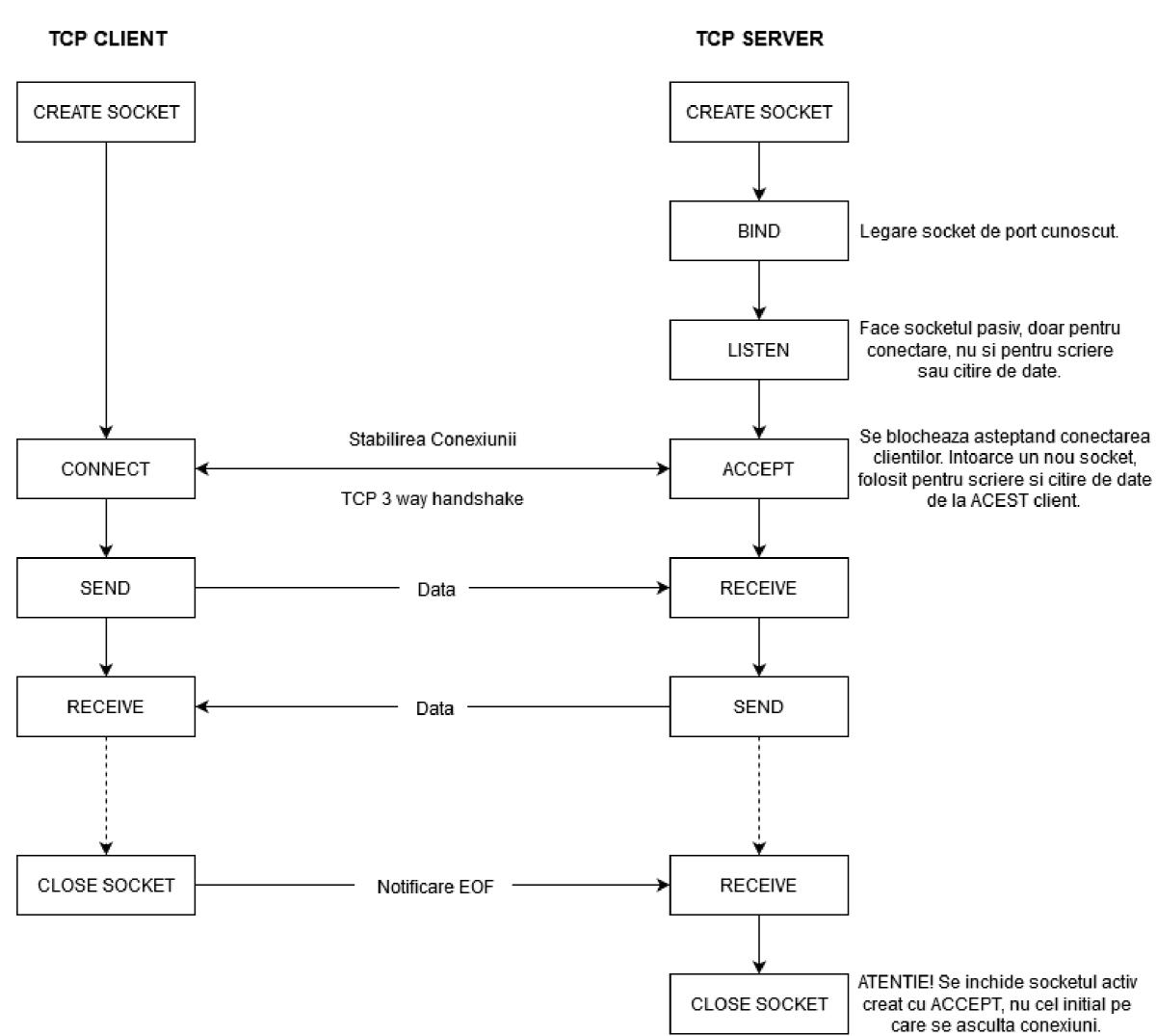
Scopul acestul laborator este ca studenții să se familiarizeze cu ceea ce înseamna protocolul de transport TCP, respectiv să fie capabili să implementeze o aplicație ce utilizează sockeți TCP.

Noţiuni teoretice

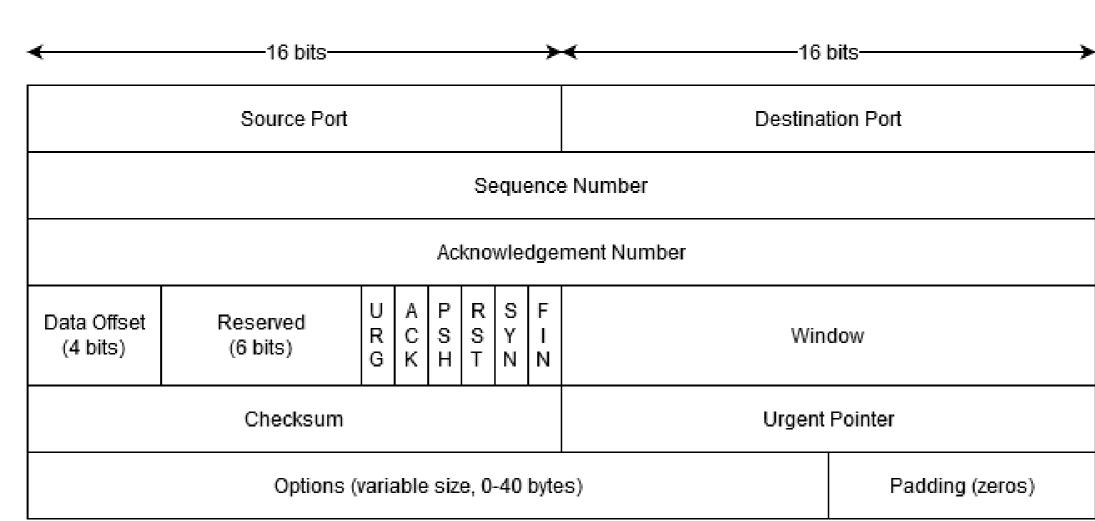
TCP (Transport Control Protocol) este un protocol ce furnizează transmisie garantată (cât timp există conexiune), în ordine și o singură dată, a octeților de la transmițător la receptor. Acest protocol asigură stabilirea unei conexiuni între cele două calculatoare pe parcursul comunicației, și este descris în
RFC 793. Protocolul TCP are următoarele proprietăți:

- stabilirea unei conexiuni între client și server; serverul va aștepta apeluri de conexiune din partea clienților
- garantarea ordinii primirii mesajelor și prevenirea pierderii pachetelor
- controlul congestiei (fereastră glisantă)
- overhead mai mare în comparație cu UDP (are un header de 20 Bytes, spre deosebire de UDP, care are doar 8 Bytes).

Folosire tipică a API-ului de socket în comunicația TCP

Header TCP

• portul sursă este ales random de către maşina sursă a pachetului, dintre porturile libere existente pe

Explicaţii header:

- acea maşină • portul destinație este portul pe care mașina destinație poate recepționa pachete
- checksum este valoarea sumei de control pentru un pachet TCP

API

socket() Pentru obţinerea descriptorului de fişier, se foloseşte, ca și în cazul UDP, funcția 📦 socket():

#include <sys/types.h>

```
#include <sys/socket.h>
int socket(int domain, int type, int protocol);
Câmpurile domain și protocol au aceleași valori ca și în cazul UDP (AF_INET / PF_INET, respectiv 0). În cazul
TCP, pentru câmpul type se utilizează valoarea SOCK_STREAM. Diferența notabilă dintre TCP și UDP este în
```

activ, adică se fac trimiteri și recepționări de date pe el. În cazul TCP, acest socket va fi folosit numai în mod pasiv, pentru stabilirea conexiunii. Nu se vor trimite sau recepționa date ale aplicației prin intermediul său. Va exista un alt socket (diferit pentru fiecare client) care va fi folosit pentru transmisie. bind() Odată ce am obținut un socket, trebuie să îi asociem un port pe maşina locală (acest lucru este uzual în cazul

modul de utilizare de către server a descriptorului întors de socket(). În cazul UDP, acest socket este implicit

în care se dorește așteptarea de către server de conexiuni pe un anumit port). Utilizarea este exact ca în cazul UDP, folosind funcția bind():

#include <sys/types.h> #include <sys/socket.h>

```
int bind(int sockfd, const struct sockaddr *addr, socklen_t addrlen);
connect()
După ce am creat socketul, clientul trebuie să se conecteze la server, folosind funcția 📦 connect():
```

int listen(int sockfd, int backlog);

#include <sys/types.h>

#include <sys/socket.h>

#include <sys/types.h>

Observații:

#include <sys/socket.h>

#include <sys/types.h> #include <sys/socket.h>

```
int connect(int sockfd, const struct sockaddr *addr, socklen_t addrlen);
Argumentul sockfd este un descriptor de fișier obținut în urma apelului socket(), addr conține portul și adresa
IP ale serverului, iar addrlen este dimensiunea celui de-al doilea parametru. Ca și în cazul celorlate funcții,
rezultatul este -1 în caz de eroare, iar în caz de succes 0.
```

listen() Comunicația prin conexiune stabilă este asimetrică. Mai precis, unul din cele două procese implicate joacă rol de server, iar celălalt joacă rol de client. Cu alte cuvinte, serverul trebuie să îi asocieze socketului propriu o

adresă pe care oricare client trebuie să o cunoască, și apoi să "asculte" pe acel socket cererile ce provin de la clienți. Mai mult decât atât, în timp ce serverul este ocupat cu tratarea unei cereri, există posibilitatea de a întârzia cererile ce provin de la alţi clienţi, prin plasarea lor într-o coadă de aşteptare. Setarea unui socket pentru a fi pasiv se face prin intermediul funcției neblocante listen(): #include <sys/types.h> #include <sys/socket.h>

```
Argumentul sockfd reprezintă descriptorul de fișier obținut în urma apelului socket(), iar backlog indică
numărul de conexiuni acceptate în coada de așteptare. Conexiunile care se fac de către clienți vor aștepta în
aceasta coadă până când se face accept(), și nu pot fi mai mult de backlog conexiuni în așteptare. Apelul
listen() întoarce 0 în caz de succes și -1 în caz de eroare.
```

accept() Ce se întâmplă în momentul în care un client încearcă să apeleze connect() către o maşină și un port pe care sa facut în prealabil listen()? Conexiunea va fi pusă în coada de așteptare până în momentul în care se face un apel de accept() de către server. Acest apel întoarce un nou socket care va fi folosit pentru această conexiune:

```
Argumentul sockfd reprezintă socketul pe care s-a făcut listen() (deci cel întors de apelul socket()). Funcția
accept() întoarce un nou socket, care va fi folosit pentru operații send() / recv(). addr reprezintă un pointer
spre o structură de tip struct sockaddr în care se va afla informația despre conexiunea făcuta (ce maşină de pe
ce port a inițiat conexiunea). Noul socket obținut prin apelul accept() va fi folosit în continuare pentru operațiile
de transmisie și recepție de date.
```

int accept(int sockfd, struct sockaddr *addr, socklen_t *addrlen);

ssize_t send(int sockfd, const void *buf, size_t len, int flags);

send() / recv() Aceste două funcții se folosesc pentru a transmite date prin sockeți de tip stream sau sockeți datagramă conectați. Sintaxa pentru trimitere și primire este asemănătoare. Pentru trimitere, se folosește funcția send():

```
Argumentul sockfd este socketul căruia se dorește să se trimită date (fie este returnat de apelul socket(), fie
de apelul accept()). Argumentul buf este un pointer către adresa de memorie unde se găsesc datele ce se
doresc a fi trimise, iar argumentul len reprezintă numărul de octeți din memorie începand de la adresa
respectivă ce se vor trimite. Functia send() întoarce numărul de octeți efectiv trimiși (acesta poate fi mai mic
decât numărul care s-a precizat că se dorește a fi trimis, adică len). În caz de eroare, funcția returnează -1,
setându-se corespunzător variabila globală errno.
```

Pentru recepție de date, se folosește funcția precv(): #include <sys/types.h> #include <sys/socket.h> ssize_t recv(int sockfd, void *buf, size_t len, int flags);

În cadrul funcției recv(), argumentul sockfd reprezintă socketul de unde se citesc datele, buf reprezintă un pointer către o adresă din memorie unde se vor scrie octeții citiți, iar len reprezintă numărul maxim de octeți ce se vor citi. Funcția recv() întoarce numărul de octeți efectiv citiți în buf sau -1 în caz de eroare.

• pentru scrierea/citirea în/din sockeți TCP, se pot folosi cu succes și functiile write() și read() (foarte asemănătoare cu send() și recv(), mai puțin câmpul flags, pe care oricum îl setăm pe 0).

• recv() poate întoarce și 0, acest lucru însemnând că entitatea cu care se comunică a închis conexiunea

```
shutdown()
Pentru întreruperea comunicației pe un socket (pe o parte sau două din comunicația full-duplex), se poate
utiliza funcția shutdown():
 #include <sys/socket.h>
```

int shutdown(int sockfd, int how); Al doilea parametru reprezintă partea de comunicație care se întrerupe (citire, scriere, sau ambele).

close()

Pentru a închide un socket TCP, se folosește funcția de închidere a unui descriptor de fișier din Unix, 📦 close():

```
#include <unistd.h>
int close(int fd);
Atenție, în cazul TCP avem de-a face cu mai mulți sockeți: unul întors de socket() (folosit pentru stabilire de
conexiuni cu clienții) și unul sau mai multi sockeți întorși de accept() (câte unul pentru fiecare client conectat),
```

folosiți pentru comunicația cu respectivul client. În cazul în care clientul s-a deconectat (recv() întoarce 0),

vrem să închidem socketul corespunzător creat cu accept(), nu pe cel creat cu socket(). Exerciții

Pentru implementarea cerințelor, vom porni de la aracest schelet de cod.

1. Scrieți o aplicație client-server TCP în care serverul se va comporta ca ecoul clientului (echo server). Într-o buclă, clientul citește un string de la tastatură, îl trimite serverului, așteaptă răspuns de la server și îl

- afișează. Serverul trimite înapoi clientului același lucru pe care îl primește de la el. Atât serverul cât și clientul primesc ca argumente adresa și portul serverului. 2. Completați codul serverului de mai sus astfel încât să funcționeze cu 2 clienți (ambele apeluri de accept() trebuie făcute înainte de primul send() sau recv()). Serverul va intermedia un fel de chat între cei doi
 - clienți: va primi ceva de la un client și va trimite celuilalt, și reciproc. Trebuie avută atenție la ordinea operațiilor (scriere și citire de pe socket) atunci când rulați clienții (în laboratorul viitor, vom folosi în server un mecanism de multiplexare care va elimina acest inconvenient; clienții nu vor mai trebui să scrie și să citească de pe socket într-o anumită ordine).

Search

Cursul 02. Cursul 03. Cursul 04. • Cursul 05.

Cursul 01.

Cursuri

Cursul 06.

Cursul 07. Cursul 08. Cursul 09.

• Cursul 10. • Cursul 11. • Cursul 12.

Laboratoare Laboratorul 01 - Notiuni

pregatitoare pentru laboratorul de PC Laboratorul 02 - Folosirea unei

- legaturi de date pentru transmiterea unui fisier Laboratorul 03 -Implementarea unui protocol cu
 - fereastra glisanta. Suma de control
- Laboratorul 04 Forwarding Laboratorul 05 - ICMP
- Laboratorul 06 Socketi UDP
- Laboratorul 07 Protocolul de transport TCP Laboratorul 08 - TCP şi
- multiplexare I/O Laboratorul 09 - Protocolul DNS Laboratorul 10 - Protocolul HTTP
- Laboratorul 11 E-mail Laboratorul 12 - Protocoale de securitate. OpenSSL CLI tools
- Laboratorul 13 Protocoale de securitate. utilizarea programatica

Resurse

Masina virtuală

Table of Contents Laboratorul 07 - Protocolul de

- transport TCP Objective
- Noţiuni teoretice Folosire tipică a APIului de socket în comunicaţia TCP
- Header TCP API
- socket() bind()
 - connect() listen()
- accept() send() / recv() shutdown()
- close() Exerciţii